

LATYŃSKI (2) *ai*

a jasne.

sg f L latyński(e)*j* (1). *ϕ n N* latyński(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Pochodzący od starożytnych Rzymian, odnoszący się do starożytnego Rzymu, łaciński [Latinus Łacśr] (2) : Baran ieft wodz trzody owiecz/ á przetho natura iemu moc dała nad inſze Owczę/ Takież Aries latinſkie ſlowo wykłada fie v groekow iakoby mocz Iakoby mąż owczy/ bowiem on moczą ſwoią bije rogami y odpądza ſwe^{go} nieprzyjaciela. *FalZioł* IV 2d.*

*Wyrażenie: »kraina latyńska« = Lacjum (1): Vpátrzył [Kakus, syn Wulkana] ſobie mieyfce w kráinie Látynſkiey/ Nád Tybrem/ przy óboney gorze Awentyńkiey. *KlonWor* 21.*

Cf **LACKI**, **1. ŁACIŃSKI**, [**LACKI**], [**ŁATAŃSKI**]

KN